

Gerechtshof te 's-Gravenhage

eerste meervoudige belastingkamer

17 maart 1995

nummer: **921441-M-1**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Belastingdienst/Ondernemingen, betreffende na te noemen aanslag.

1. Aanslag en bezwaar

Aan belanghebbende is voor het jaar 1989 een aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f a een belastingvrije som van f 7.828. Deze aanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, door de Inspecteur bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

2. Loop van het geding

Belanghebbende is van de bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof . In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 75--. De Inspecteur heeft een verzoogschrift ingediend.

Een eerste mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 19 april 1994, gehouden te 's-Gravenhage.

Aldaar is verschenen de Inspecteur.

Belanghebbendes echtgenoot is abusievelijk bij aangetekende brief, ter post bezorgd op 11 maart 1994, van plaats, dag en uur van de mondelinge behandeling van de zaak, in kennis gesteld. Belanghebbende is niet ter zitting van 19 april 1994 verschenen.

De Inspecteur heeft ter zitting één stuk overgelegd. De inhoud van dit stuk moet als hier ingelast worden aangemerkt. Een afschrift van het stuk is aan belanghebbende gezonden.

Een tweede mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 3 januari 1995, gehouden te 's-Gravenhage. Aldaar is verschenen de Inspecteur.

Belanghebbende - die door de griffier bij aangetekende brief, op 16 december 1994 ter post bezorgd, van plaats, dag en uur van de mondelinge behandeling der zaak in kennis is gesteld - is niet ter zitting verschenen.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en op zichzelf aannemelijk, het volgende komen vast te staan:

3.1 Belanghebbende exploiteerde in 1989 een detailhandel in levensmiddelen, genaamd A. Zij richtte zich op Turks publiek. Binnen de onderneming vonden op beperkte schaal groothandelsactiviteiten plaats.

3.2 In 1991 heeft de Belastingdienst een boekenonderzoek ingesteld naar aanleiding van de aangiften inkomstenbelasting 1988 tot en met 1990 en de aangiften omzetbelasting over het tijdvak december 1988 tot en met december 1990. De in geschil zijnde correcties vloeien uit dit onderzoek voort.

3.3 Tijdens het boekenonderzoek is onder andere het volgende gebleken:

- alle transacties binnen de onderneming geschieden à contant
- de ontvangsten werden op geen enkele wijze geadministreerd
- een kasadministratie was niet aanwezig
- privé-kasopnamen en privé-stortingen werden niet vastgelegd
- een aantal kosten- en inkoopnota's (in 1989 tot plusminus f 23.000) stonden op naam en/of adres van derden.
- veel primaire bescheiden ontbraken (alleen kosten- en inkoopnota's waren aanwezig)
- de omzet werd achteraf bepaald door de inkopen te verhogen met een winsttopslag van 5-15 %

- de aldus ontstane brutowinstpercentage bedroegen voor 1989 en 1990 20% respectievelijk 23,2%.

3.4 Omdat naar de mening van de Belastingdienst de boekhouding niet kon dienen als deugdelijke grondslag voor het bepalen van de verschuldigde belasting, werd de boekhouding verworpen. De omzet werd vastgesteld door de inkoopwaarde, na aftrek van f 9.000 wegens eigen gebruik, te verhogen met een opslagpercentage. Dit percentage beliep 10% voor rookwaren en 50% voor alle overige inkopen. Omdat niet alle kosten zijn aangetoond en met privé-gebruik geen rekening is gehouden, is 50% van de kosten niet in aftrek toegestaan.

3.5 Uit telefonische navraag door de Belastingdienst bij het Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf (IMK) en het Economisch Instituut voor Midden- en Kleinbedrijf (EIM) bleek dat deze instellingen niet beschikken over branchegegevens aangaande Turkse levensmiddelenbedrijven. Zij kunnen slechts gegevens verstrekken over supermarkten in Nederland in het algemeen. Volgens deze gegevens is de brutowinstmarge van de gemiddelde Nederlandse supermarkt met een algemeen assortiment, 20,5% van de inkoopwaarde.

3.6 De Belastingdienst Ondernemingen heeft bij een aantal vergelijkbare ondernemingen boekenonderzoeken ingesteld. Deze ondernemingen waren vergelijkbaar omdat:

- zij alle levensmiddelen verkochten waarbij zij zich richtten op een Turks publiek
- zij alle gevestigd waren in het centrum van Z.

Uit de onderzoeken is gebleken dat een brutowinstpercentage van 50 tot 70% van de inkoopwaarde gebruikelijk is. Correcties op dit punt worden in de regel niet bestreden.

3.7 Voor het jaar 1989 werd een winstcorrectie aangebracht van f 96.533.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

Partijen houdt verdeeld de vraag of de Inspecteur bovengenoemde correctie terecht heeft aangebracht, welke vraag belanghebbende ontkennend, doch de Inspecteur bevestigend beantwoordt.

Partijen doen hun vorenomschreven standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken.

De Inspecteur heeft ter zitting aan zijn in de stukken gegeven uiteenzettingen nog het volgende toegevoegd:

Ik leg hierbij gegevens betreffende de bedrijven over.

Daaruit blijkt een brutowinstpercentage als opslag op de inkopen van 51,5%. Voorts beschik ik over gegevens van een drietal detailhandels, waarvan ik de namen om redenen van privacy niet kan noemen.

Het eerste geval betreft een zaak in Turkse levensmiddelen, een gecorrigeerde omzet van f 121.000. Het brutowinstpercentage komt voor 1991 op 55%.

Het tweede geval betreft een islamitisch bedrijf met een gecorrigeerde omzet van f 310.000 voor 1989 en van f 262.000 voor 1990. Het brutowinstpercentage komt op 60%.

Het derde geval betreft een islamitisch bedrijf met een gecorrigeerde omzet van f 114.000 voor 1990 en van f 265.000 voor 1991. Het brutowinstpercentage komt op respectievelijk 59,8 en 58.

De adviseurs zijn met de correcties accoord gegaan.

5. Conclusies van partijen

Het beroep van belanghebbende strekt kennelijk tot vermindering van de aanslag tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van f 3.246.

De Inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1 Hetgeen onder de feiten is vermeld met betrekking tot de bevindingen bij het boekenonderzoek, welke bevindingen niet zijn bestreden, heeft de Inspecteur terecht aanleiding gegeven de boekhouding te verwerpen.

Alsdan heeft de Inspecteur slechts de mogelijkheid de winst langs andere weg te berekenen.

6.2 De bij de correctie op de aangegeven winst toegepaste brutowinstpercentages acht het Hof genoegzaam geschraagd. Meer in het bijzonder heeft het Hof geen reden bevonden aan de aanvullende verklaringen van de Inspecteur ter zitting te twijfelen.

6.3 Aangaande de kosten heeft belanghebbende toegegeven dat deze niet volledig kunnen worden aangetoond. Belanghebbende heeft onvoldoende naar voren gebracht om te staven dat de kosten voor meer dan de door de Inspecteur aanvaarde helft daadwerkelijk zijn gemaakt.

6.4 Het vorenoverwogene leidt tot de slotsom dat de aanslag dient te worden gehandhaafd.

7. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

8. Beslissing

Het Gerechtshof **BEVESTIGT** de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 17 maart 1995 door mr. A.C. de Groot, vice-president, E.M. Aukes-de Vries, raadsheer, en R.A. van Gorkum, raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid en de waarnemend griffier mevrouw mr. A.M. van Duijvendijk.

Van Duijvendijk

De Groot

Aangetekend aan partijen verzonden: 24 maart 1995